

O MĂRTURIE PE MARE

Dallas - Texas

Înainte de a ne pleca pentru rugăciune, aş vrea să citesc ceva din Cuvântul lui Dumnezeu. Mie îmi place să citesc întotdeauna din Cuvântul lui Dumnezeu pentru că cuvintele mele pot greşi deoarece sunt doar un om, dar Cuvântul Lui nu greşeşte niciodată.

Pentru cei care vor să mă urmărească din Biblie, dar şi pentru ceilalţi, voi citi din **Matei capitolul 14 începând de la versetul 22:**

„Îndată după aceea, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie, şi să treacă înaintea Lui pe partea cealaltă, până va da drumul noroadelor.

După ce a dat drumul noroadelor, S-a suit pe munte să Se roage, singur la o parte. Se înnoptase şi El era singur acolo.

În timpul acesta, corabia era învăluită de valuri în mijlocul mării; căci vântul era împotriva.

Când se îngâna ziua cu noaptea, Isus a venit la ei, umblând pe mare.

Când L-au văzut ucenicii umblând pe mare, s-au înspăimântat, şi au zis: „Este o nălucă!” Şi de frică au ţipat.

Isus le-a zis îndată: „Îndrăzniţi, Eu sunt; nu vă temeţi!”

Acum să ne plecăm capetele pentru rugăciune. În timp ce avem capetele și inimile plecate înaintea lui Dumnezeu, aș vrea să știu dacă în seara aceasta se află printre noi cineva care are vreo nevoie. Vreți s-o faceți cunoscută prin ridicarea mâinii ca să fiți amintiți în rugăciune? Domnul să privească spre voi și să fie îndurător cu noi toți.

Tatăl nostru ceresc, venim în prezența Ta pe calea și în Numele Domnului Isus, bazându-ne pe făgăduința Sa minunată că, dacă vom cere ceva în Numele Lui, ne vei da. Îți suntem foarte recunoscători pentru aceasta, deși cuvintele noastre nu pot exprima îndeajuns ceea ce simțim știind că avem asigurarea că Tu ne ascuți chiar în clipa aceasta.

Doamne, Tu ai văzut mâinile ridicate și știi de ce au ei nevoie. Fiind Cel Atotputernic, Dumnezeul infinit, Tu cunoști inimile oamenilor și gândurile lor. Fiindcă ești infinit, ne-ai cunoscut încă înainte ca noi să fi fost creați și ai știut fiecare gând pe care-l vom avea vreodată.

În timp ce dorințele noastre se înalță spre Tine, Te rugăm, Doamne, să privești spre noi, să iei în inima Ta toate cererile noastre și să ne răspunzi după marea Ta îndurare. Pune în inima noastră dorințe după voia Ta divină, astfel ca în toate lucrurile să facem voia Ta bună și desăvârșită.

Onorează-ne din nou cu o mare revărsare a prezenței Tale, Doamne. Vindecă bolnavii, salvează-i pe cei pierduți, învie-i pe cei morți în păcat și fărădelege și adu-i la o viață nouă în seara aceasta. Fie ca toți să-L putem vedea pe Isus, pentru că o cerem în Numele Lui. Amin.

Vă puteți așeza. Ne pare rău că nu avem suficiente locuri pentru cei prezenți. Acesta este motivul pentru care, încă din prima seară, organizatorii s-au văzut siliți să întoarcă înapoi mulțimi mari de oameni. Îmi pare rău pentru aceasta. Preciez foarte mult faptul că fratele Grant m-a invitat să vin aici, la Dallas, acum când toate ușile au început să se închidă.

În dimineața aceasta am avut o plăcută părtășie cu fratele Gordon Lindsay și cu mulți alți frați. Sunt foarte bucuroși să-l văd aici pe fratele Pearry Green, sponsorul adunării, care vine din Beaumont, pe fratele Don, pe soția lui și pe mulți dintre prietenii noștri. Domnul să vă binecuvânteze, fraților. Suntem bucuroși să vă avem aici.

Întotdeauna am încercat să fac în așa fel ca mesajele mele să fie atât de simple încât să poată fi înțelese și de un copil.

Mâine după-amiază vom avea un serviciu de evanghelizare la care aș vrea să veniți cu toții.

Desigur, dacă aveți propria biserică, la care mergeți, n-am vrea s-o părăsiți pentru a veni aici. Dacă sunteți bolnavi și doriți să se facă rugăciune pentru voi, iar biserica voastră are și ea un serviciu mâine după-amiază, ar fi bine să discutați cu păstorul vostru, despre aceasta, ca să nu se supere și să gândească ceva rău. Voi știți cum este. Spuneți-i că noi suntem aici, în colaborare, ca să ajutăm Trupul lui Isus Hristos care este în călătorie aici, în Dallas și în împrejurimi.

Astfel, cred că mâine pe la ora 14.30 voi aduce un mesaj evanghelic, după care ne vom ruga pentru oamenii bolnavi. Atunci vom lua toate numerele de rugăciune și lucrurile care au fost lăsate în timpul săptămânii și ne vom ruga pentru toți.

În ce privește seara aceasta, am ales un subiect care este mai curând o mică dramă, iar după ce voi termina mesajul voi încerca să iau cât mai mulți bolnavi ca să ne rugăm pentru ei. Pornind de la textul: *„Eu sunt; nu vă temeți!”*, subiectul meu este **„O mărturisire pe mare”**.

Trebuie să fi fost destul de târziu în după-amiaza aceea, dar deși soarele cobora spre asfințit era foarte cald – cam cum este în seara aceasta aici.

Aerul condiționat este stricat și se lucrează la repararea lui. De altfel, acesta este motivul pentru care am renunțat la subiectul pe care l-am ales inițial, căci nu vreau să vă țin prea mult în căldura aceasta.

După ce a văzut lucrurile care s-au întâmplat în timpul zilei, pescarul Petru a putut să-L privească pe Isus în marea Sa slujbă.

Mi-ar fi plăcut să trăiesc în ziua aceea, să-L fi urmat, dar sunt bucuros pentru că am privilegiul să fac acest lucru astăzi: să-L privesc făcând lucruri mărețe. Și este mai minunat să-L privești astăzi decât atunci. Acum eu am mai multă credință în El decât aș fi putut avea atunci, deoarece noi am avut două mii de ani să dovedim că Evanghelia este corectă. După două mii de ani, El este încă viu făcând întocmai cum a făcut atunci, așa că noi avem o siguranță și o temelie mai puternică pentru credință decât au avut ei.

Atunci, El era doar un Om care pretindea că este trimis de Dumnezeu; că este Fiul lui Dumnezeu, împlinirea Cuvântului făgăduit pentru ziua aceea, ceea ce-i justifica oarecum pe teologii vremii să se îndoiască de El. Și este mișcător faptul că acei teologi ar fi crezut în El dacă Dumnezeu nu le-ar fi orbit ochii să nu-L recunoască. Așa spune Biblia.

Ați știut că Biblia spune că astăzi El le va orbi ochii din nou ca să nu poată vedea? Din pricina aceasta ei vor fi „...lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,

fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu,

având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.” (2 Timotei 3.2-5).

Vedeți? Va fi din nou așa, iar voi nu veți putea face nimic altceva decât să vă pară rău pentru ei, deoarece ochii lor sunt orbiți până în ziua de astăzi. Aceasta este împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu, din Scripturi, iar noi o putem vedea cu ochii noștri în timp ce ceilalți se uită clătinând din cap și pleacă zicând: „Eu nu văd nimic!” Este un lucru foarte mișcător, dar Scripturile trebuie să se împlinească. Așa trebuie să fie.

Astfel, acei ucenici au fost aleși de Dumnezeu, iar dacă ați observat, Isus le-a spus: *„înainte de întemeierea lumii”*. Vedeți, ei erau o sămânță aleasă mai dinainte de Dumnezeu, de aceea atunci când au venit necazurile și se părea că oamenii L-au pus pe Isus la colț, cu o întrebare, ei nu au avut nici un semn de întrebare. Nu înțelegeau nici ei anumite lucruri, dar erau hotărâți să nu cunoască nimic altceva decât pe El, de aceea au și spus: *„Tu ai cuvintele vieții”*. Vedeți, ei erau hotărâți să stea cu El deoarece erau aleși pentru slujba aceasta.

Așa este și astăzi: toți bărbații și femeile care au fost hotărâți pentru Viața veșnică o vor primi pentru că este scris: *„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine...”* (Ioan 6.37), și pentru că este Cuvântul Său, nu e posibil să cadă.

Acești ucenici au avut în ziua aceea o adunare mare într-un câmp situat la poalele unui munte, iar când totul s-a terminat, Isus le-a zis: *„Acum, duceți-vă și treceți marea înaintea Mea.”*, după care S-a dus singur pe munte ca să se roage.

Mă gândesc că ucenicii s-au întâlnit cu o mulțime de prieteni și-mi imaginez că le-a fost foarte greu să se despartă de ei. Vedeți? Pe când te simți mai bine trebuie să le spui: *„La revedere!”* și să pleci. Pentru mine aceasta este întotdeauna un motiv de întristare, căci mă întâlnesc cu prieteni din țară sau din lume, și trebuie să-i părăsesc și să plec mai departe știind că pe unii dintre ei nu-i voi mai vedea niciodată până la judecată. Este foarte dureros.

Îmi pot imagina că micuța lor corabie era trasă cu prova la mal și, desigur, Simon Petru este cel care a împins-o înapoi în apa mării, cu brațele lui puternice și

bronzate, în timp ce ceilalți le făceau cu mâna prietenilor de pe mal. Apoi s-a urcat și el alături de ceilalți, s-a așezat probabil lângă fratele său Andrei și a luat vâslele.

În vremea aceea corăbiile erau împinse fie de vânt, fie de vâslași. Vâslașii se așezau pe două sau mai multe rânduri, iar când se pornea furtuna trăgeau în același timp încercând s-o țină în echilibru. Când vremea era bună, ei ridicau pânzele și navigau purtați de vânt.

După cum spune Scriptura, după-amiaza aceea a fost liniștită și foarte călduroasă. Soarele cobora spre asfințit în timp ce ucenicii le făceau cu mâna prietenilor de pe mal și le spuneau: „Sperăm să vă revedem din nou într-o zi!” După ce a apus soarele, curând s-a lăsat întunericul.

Vâslitul este o muncă grea pentru că vâslele acelea mari se afundă adânc în apă și trebuie să tragi de ele cu toată puterea. Cei mai mulți dintre ucenici erau oameni puternici, bărbați obișnuiți cu marea. Toți așteptau cu nerăbdare ca Isus să-i urmeze curând și să-L reîntâlnească.

La puțin timp după ce au pornit pe mare, probabil că tânărul Ioan a început să vorbească primul, deoarece era cel mai tânăr din grup. El le-a zis celorlalți:

„Mă simt puțin obosit. Să vâslim mai încet căci nu avem motive să ne grăbim. El n-a apărut încă, așa că ne-am putea opri puțin să luăm o gură de aer proaspăt.”

Și în timp ce stătea cu capul puțin plecat a început o adunare de mărturisire despre care vreau să vă vorbesc puțin. Cred că el este primul care s-a ridicat și a spus:

„Fraților, nu contează ce spun oamenii, nici că unii nu vor să creadă, căci după ziua aceasta eu sunt absolut convins că nu urmăm un șarlatan. Cel pe care-L urmăm

este nici mai mult nici mai puțin decât Dumnezeu, pentru că nici un om nu poate face ceea ce a făcut El astăzi. Știți, când a luat pâinile acelea și peștii și i-a hrănit pe cei cinci mii de oameni, cu ele, a îndepărtat și ultima urmă de îndoială. Dacă până astăzi s-a mai putut ridica vreun semn de întrebare cu privire la El, uluitoarea minune la care am fost martor, l-a îndepărtat pentru totdeauna.”

El a continuat: „Îmi amintesc că cu ani în urmă am locuit aproape de Iordan. În vremea aceea eram doar un băiețel, iar frumoasa mea mamă evreică obișnuia să mă ia după-amiaza în poală și mă legăna afară pe verandă. Era pe vremea când pe malurile Iordanului înfloreau macii, iar ea privea spre pustiu prin care a fost purtat poporul nostru și-mi spunea tot felul de povestiri biblice. Una din povestirile care m-a impresionat foarte mult este cea despre femeia sunamită și băiețelul ei mort care a fost înviat de prorocul Elisei. Povestirea aceea era foarte emoționantă, dar mama mi-a spus ceva ce m-a emoționat și mai mult. Ea mi-a zis: „Ioane, acum ești doar un băiețel, dar aș vrea ca atunci când vei crește mare să-ți amintești că marele IahveH a scos poporul nostru din robia Egiptului și l-a adus prin pustie, timp de 40 de ani, fără locuri de unde să-și cumpere haine și fără localuri în care să poată mânca. Dar Dumnezeu a făcut să plouă în fiecare seară cu pâine din cer și i-a hrănit deoarece erau la locul lor de datorie urmându-L pe marele IahveH. Și acum, într-una din aceste zile, IahveH se va arăta pe pământ într-un trup, în chipul unui Om și va fi numit Mesia, adică „Cel uns”. Îmi amintesc că fiind doar un băiețel, mă tot întrebam: „Cum i-a hrănit Dumnezeu pe cei două milioane de oameni în pustia aceea? De unde a avut El atâta pâine?” și o întrebam pe mama: „Mamă, IahveH are în cer o mulțime de cuptoare mari în care coace pâinea, iar noaptea alerga și o pune jos pe pământ ca s-o găsească oamenii dimineața? Este cerul plin de cuptoare?”

„Nu, fiule”, îmi răspundea ea, „acum ești prea mic ca să poți înțelege. IahveH este Creatorul și El nu are nevoie de cuptoare, ci vorbește Cuvântul iar Cuvântul Său se manifestă imediat. Fiind marele IahveH, El a vorbit Cuvântul, iar îngerii au venit și au adus pâinea jos pentru oameni.”

Și Ioan a continuat: „Ați observat privirea pe care o avea astăzi când stătea acolo jos? În inima Lui nu era nici o umbră de îndoială. Eu am stat în spatele unei stânci

și L-am privit în timp ce a luat pâinea aceea, a frânt-o și ne-a dat-o nouă, lucrătorii Săi, ca s-o împărțim la norod. Când a frânt o altă bucată din acea pâine am observat că era tot întreagă și El a făcut lucrul acesta de sute de ori până când s-au săturat cu toții, iar la urmă s-au adunat acele coșuri pline cu firimituri. Eu știu că Cel ce a făcut lucrul acesta nu poate fi nimeni altul decât însuși IahVeh Dumnezeu, care locuiește printre noi, deoarece a făcut lucrările Lui, creând pâini. Nu-i de mirare că a putut spune: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți; dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, căci ele mărturisesc cine sunt Eu.”* (Ioan 10.37-38, parafrizare).

Vedeți, Ioan era sigur că Isus era Mesia, Cel despre care Isaia a spus: *„Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni S-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”* (Isaia 9.6).

Da, Ioan a fost mulțumit cu ceea ce a văzut și astfel a putut depune mărturia sa de credință.

Atunci Simon Petru a continuat: „O clipă! Dacă tot avem o adunare de mărturisire, aș avea și eu ceva de spus. Voi știți bine că eu am fost foarte sceptic cu privire la lucrurile acestea atunci când fratele meu, Andrei, care a participat la trezirea ținută de profetul Ioan care spunea că Mesia vine și el Îl va prezenta, mi-a vorbit și mie despre ele. Da, am fost foarte sceptic, deoarece am auzit tot felul de povești despre Hristoși mincinoși și celelalte lucruri. Dar, fraților, voi vi-l amintiți pe Iona, bătrânul meu tată, care era un credincios adevărat.

Îmi amintesc cum mama, tata și noi toți pescuim pentru existență, iar când nu puteam prinde nimic ne puneam în genunchi pe dușumea și ne rugam lui Dumnezeu: „Dumnezeule, ajută-ne să prindem ceva astăzi, ca să putem vinde peștele și astfel să avem bani să ne plătim dările și să cumpărăm hrană ca să aveam ce mânca.” Apoi ieșeam pe marea cuprinsă de furtună și avem curajul s-o înfruntăm.

Parcă-l văd și acum pe tata, cu părul cărunț atârând pe spate, cum stătea adesea pe partea din față a bărcii și-mi zicea: „Simone, tu ești fiul meu mai mare și știi că întotdeauna am crezut că-L voi vedea pe Mesia. Poporul nostru Îl așteaptă de când s-a prăbușit Edenul și suntem siguri că va veni indiferent cât va trece până atunci. Au trecut deja 4000 de ani de așteptare, dar eu cred că Mesia va veni. Fiecare iudeu a nădăjduit că-l va vedea în timpul generației lui, iar eu cred la fel deși se pare că sunt deja bătrân și s-ar putea să nu mai apuc să-l văd venirea. Însă tu, fiule, s-ar putea să-L vezi. Acesta este motivul pentru care aș vrea să te învăț câte ceva din Scripturi, deoarece înainte de apariția Lui, în scenă, se vor ridica tot felul de imitații și de lucruri false pentru că Satana va face tot ce va putea ca să distrugă influența adevăratului Mesia când va veni El.”

Și-mi amintesc că tata m-a cuprins în brațe și mi-a zis: „Fiule, există o singură cale prin care vei putea să-L recunoști pe Mesia. Au trecut deja sute de ani de când nu am mai avut nici un proroc, Maleahi (care s-a ridicat acum 400 de ani) fiind ultimul dintre ei. Dar amintește-ți că Moise ne-a spus în Scripturi că atunci când vine Mesia, El va fi un Profet, iar noi iudeii, am fost învățați să-i credem pe profeți. Venirea lui Mesia pe pământ este Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu, iar Cuvântul vine întotdeauna la proroci. Să nu uiți aceasta, fiule! S-ar putea să se întâmple tot felul de lucruri mari, care să-i entuziasmeze pe oameni, dar tu să nu uiți că Mesia va fi un Profet pentru că Dumnezeu nu-Și schimbă niciodată felul de lucrare și El a promis că Mesia va fi un profet. Să-ți amintești întotdeauna, fiule, că profeți sunt doar aceia care au Cuvântul Domnului. Deci, când vine Mesia, El va fi un Profet.”

Și Simon a continuat: „Parcă simt și acum brațele lui în jurul meu, iar Andrei stătea puțin mai încolo și spăla năvoadele. Îți mai amintești, Andrei?”

„Da, Simone, îmi amintesc.”

„Apoi, într-o zi Andrei a venit și mi-a spus că acel Ioan era un profet, dar eu aveam altceva de făcut: trebuia să vând pește și alte lucruri de felul acesta. Tata a murit de mulți ani, dar eu am ținut întotdeauna cuvintele sale în inima mea, pentru că el mi-a spus: „Nu uita că Mesia va fi un Profet legitimat de Scripturi. Acesta este

Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu și Cuvântul a venit întotdeauna la profeți, iar ei au împlinit ceea ce a fost făgăduit pentru epoca respectivă,”

Simon a continuat: „După cum știți cu toții, într-o zi a venit Andrei și m-a chemat la o adunare. M-am dus, iar acolo L-am întâlnit pe Omul acesta, pe Isus. Eu eram foarte sceptic pentru că auzisem tot felul de zvonuri cum că nu demult s-a ridicat unul care a pretins că ar fi Mesia și a condus 400 de oameni în pustie, unde au pierit cu toții. Astfel, mă gândeam că și El este doar un alt imitator, unul care fiind purtat de entuziasm vrea să facă o trezire sau să înființeze vreo denominațiune. Totuși, m-am hotărât să merg cu fratele meu la adunarea aceea.”

Pot să-mi imaginez că deodată corabia a început să se clatine. Cineva a început să strige, iar Petru a spus: „Stați jos! Nu legănați barca; stați liniștiți!” după care a continuat:

„Când am ajuns acolo jos, am mers în fața Lui, iar El m-a privit drept în ochi și mi-a spus care este numele meu. Nu mă văzuse niciodată înainte, dar cu toate acestea nu mă cunoștea doar pe mine, ci îl cunoștea și pe bătrânul meu tată evlavios, care mă învățase din Scripturi. Atunci am știut că Acela era Mesia. În clipa aceea am fost pe deplin încredințat de lucrul acesta. Acela era El. Ceea ce a spus acolo, m-a convins pe deplin, îndepărtând orice umbră de îndoială.”

Cred că următorul care a vorbit, a fost Filip. El a zis:

„Pot să spun și eu ceva?” apoi a continuat: „Frate Natanael, aș vrea ca ceea ce spun să nu te rănească, dar tu știi că noi am studiat ani de-a rândul sururile împreună, încercând să vedem cum va fi Mesia când va veni. Eu L-am văzut primul făcând acele lucruri și desigur, am alergat să-mi aduc și prietenul (pe Natanael) să-L vadă, iar când el a venit acolo...”

„Oh, lasă-mă să spun eu! Lasă-mă să spun eu!” s-a grăbit să zică Natanael.

Știți că atunci când Isus face ceva pentru voi, nu puteți sta liniștiți ci trebuie să spuneți și altora despre aceasta. Este adevărat? Dacă este ceva real, trebuie să spuneți și altora. Dacă El m-a umplut cu Duhul Sfânt, vreau să spun despre aceasta; vreau s-o afle și alții. Și doresc s-o afle de la mine, nu de la altcineva.

Astfel, îmi imaginez că Natanael a devenit tot mai entuziasmat în timp ce povestea: „Știți, vreau să recunosc sincer că atunci când a venit Filip și mi-a spus despre El, am fost puțin sceptic și l-am întrebat: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” iar tu, Filipe, mi-ai dat cel mai bun răspuns posibil: „Vino și vezi!”

Lucrul acesta este valabil și astăzi. Nu stați acasă și criticați, ci veniți, vedeți și convingeți-vă personal cum stau lucrurile.

Vedeți? Natanael a întrebat: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” iar Filip i-a răspuns: „Vino și vezi!”

Și Natanael a continuat: „Când am mers în prezența Sa, El mi-a spus că sunt un izraelit cinstit, iar eu știam bine că este adevărat, dar m-am întrebat în sinea mea: „De unde știe aceasta?” Bărbatul acela arăta ca un om obișnuit, or eu mă așteptam ca Mesia să coboare din cer pe scări de aur, să meargă la capul religios de la Ierusalim și să-i spună: „Am venit, Caiafa!” Dar ei toți au aflat că El a venit din Nazaret, dintr-o familie săracă și cu o „pată” întunecată asupra Sa: „că ar fi fost un copil nelegitim. Un Om simplu, îmbrăcat ca oricare altul, nu un preot sau altcineva măreț. Din cauza aceasta când am mers acolo sus, m-am gândit: „Cum ar putea fi acesta Mesia?” Era îmbrăcat cu o haină veche pe care o purta de pe vremea când era băiat, iar părul îi atârna pe spate. Arăta ca orice alt om obișnuit de pe stradă.

Dar El m-a privit drept în față și mi-a zis: „Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub măslin.” Când a spus acele cuvinte, am fost încredințat că este El. Știam din Cuvânt că Acela este Mesia.”

Probabil că în timp ce adunarea de mărturisire se desfășura, barca se clătina tot mai tare. Oh, ce timp minunat aveau ei acolo afară pe mare!

A intervenit Andrei, care a spus: „Aș vrea să vă spun că a existat ceva care m-a făcut să mă îndoiesc pentru puțin timp de El. Vă mai amintiți când am mers cu toții la Ierihon? Atunci a trebuit să trecem prin Samaria, iar când am ajuns la cetatea Sihar, El ne-a trimis pe toți să cumpărăm merinde.”

„Da, ne amintim”, au răspuns cu toții. „Da, da.”

Barca se clătina tot mai tare în timp ce fiecare avea o mărturisire minunată după încheierea trezirii.

Și Andrei a continuat: „Vă amintiți că atunci când ne-am întors, am fost foarte surprinși să-L vedem pe Stăpânul nostru vorbind cu o prostituată din cetate. De altfel ne-am zis: „Ah, asta nu e bine! Iată-L că stă de vorbă cu o femeie tânără. Pe noi ne-a îndepărtat, trimițându-ne în cetate, iar acum iată-L stând aici cu femeia aceasta rău famată!” Vă mai amintiți cum ne-am ascuns în spatele boschetelor ca să ascultăm conversația lor?”

„Da, și L-am auzit cum i-a spus femeii: „Femeie, du-te și adu-ți bărbatul aici!”

„Atunci ne-am gândit că poate am greșit, că femeia este căsătorită.”, dar ea L-a privit în față și l-a zis: „Doamne, eu n-am bărbat!”

„Vă amintiți cum ne-au slăbit inimile? Marele nostru Mesia, Cel în care aveam încredere, a fost prins cu minciuna și pus la colț pentru că i-a spus acelei femei: „Du-te și adu-ți bărbatul”, iar ea a mărturisit că nu are bărbat. Vă mai amintiți cum L-am privit cu toții surprinși și cu respirația tăiată?”

„Da, îmi amintesc aceasta.”

„Vă amintiți ce a spus El după aceea? *Aici ai spus adevărul, pentru că cinci bărbați ai avut și cel cu care ești acum nu este bărbatul tău.*” Oh, vă amintiți adunarea de mărturisire care a urmat în spatele boschetului? Doamne!”

Vedeți, voi nu puteți să-L puneți la colț pentru că El este Dumnezeu.

Și Andrei a continuat: „Lucrul acela m-a convins pe deplin cu privire la El.”

Atunci Bartolomeu a spus: „Fraților, pot depune și eu o mărturie?”

„O, desigur, doar avem destul timp la dispoziție. El n-a apărut încă, așa că poți vorbi, Bartolomeu.”

„Păi, și pentru mine a fost un lucru care m-a mișcat în mod deosebit. Vă amintiți de Rebeca, sora noastră din Ierihon?”

„Da.”

„Știți că soțul ei avea un restaurant acolo jos?”

„Aha!”

„El se numea Zacheu și era om de afaceri.”

„Da, da, ne amintim bine.”

„Vă amintiți că ea era una din surorile noastre. A crezut în Domnul, dar se temea că soțul ei nu-L va primi niciodată pe Isus pentru că era prieten cu preotul din oraș. Femeia s-a rugat să se întâmple ceva care să deschidă ochii soțului ei astfel ca să-L recunoască pe Învățătorul; să recunoască faptul că El era Cuvântul viu al lui Dumnezeu; Cuvântul făcut trup printre noi. Noi am încercat să-l convingem că acest Isus din Nazaret cunoaște tainele inimii, pentru că El este Cuvântul făcut trup și Cuvântul descoperă tainele și gândurile inimii, dar el ne-a răspuns: „Nonsens! Ceea ce spune preotul îmi este suficient, așa că îl cred pe el.” Îi era greu să renunțe pentru că aparținea la toate cluburile din cetate (la Kiwanis și la toate celelalte). Atunci Rebeca ne-a cerut tuturor să ne rugăm, deoarece de câte ori venea vorba despre Isus, el îi răspundea:

„Nonsens! Preotul ne-a spus că acest Isus este un Beelzebul, un drac care face toate aceste lucruri prin puterea diavolului; unul care folosește telepatia mintală. Totul e înșelătorie, nu e nimic adevărat. De sute de ani nu am mai avut nici un profet și mă întreb cum ar fi posibil ca Omul acesta fără nici un carnet de membru să fie un profet? Oh, nu se poate! El nu poate fi un profet!”

Dar după cum știți soția lui, Rebeca, a rămas tare în credință și a continuat să se roage pentru el, iar într-o zi când Isus a trecut prin cetate, Zacheu a ieșit pe stradă să-L vadă. Deoarece nu credea că este un Profet, Zacheu și-a zis: „Acum voi avea ocazia să văd cine este El cu adevărat!” Voi știți că el ne-a povestit aceste lucruri zilele trecute când am mâncat la restaurantul lui. Astfel, s-a urcat într-un dud, zicându-și: „Mă voi ascunde aici sus ca să nu mă poată vedea. Oricum sunt un om scund și nu aș putea să-L văd din mulțime, dar dacă mă voi cățăra în pom îl voi vedea bine.” S-a urcat în pom și a ajuns într-un loc unde se întâlneau două ramuri, așa că s-a așezat acolo.

Acesta este un loc potrivit să stai jos și să privești cu atenție în jur: acolo unde se întâlnesc două căi – a ta și a lui Dumnezeu. Da, acela este un lucru bun la care să te gândești.

Stând acolo sus, Zacheu a început să se gândească: „Totuși, s-ar putea ca El să fie un profet și eu să fiu greșit, așa că am să-L privesc cu atenție de aici, fără să știe. Mai mult, am să trag frunzele în jurul meu și nici nu va bănuși că sunt aici sus, iar eu am să-L pot vedea bine. Și dacă nu arată ca Cel care spune că ar fi, îi voi spune verde în față că e un mincinos.” A stat și a privit cu atenție spre colțul străzii ca să-L vadă când va apărea, fiind ascuns vederii de crengile cu frunze.

Curând El a dat colțul străzii, mergând pe jos însoțit de ucenicii Săi care spuneau: „Ne pare rău... Vă rugăm faceți loc.” Peste tot erau oameni cu copii bolnavi, etc. iar ucenicii repetau: „Ne pare foarte rău dar Învățătorul este foarte obosit după serviciul de aseară. Vă rugăm stați deoparte și lăsați-L să treacă mai departe...”

Zacheu stătea în pomul acela și Îl privea cu atenție, dar Isus a venit chiar sub copac, s-a oprit sub el, a privit în sus și a zis: „Zacheu, dă-te jos din pom căci astăzi voi lua masa în casa ta.” Lucrul acesta m-a convins categoric că El este Mesia. Omul acela stătea în pomul acela, iar El a știut că era acolo și i-a spus chiar pe nume deși nu-l mai văzuse niciodată. Da, pentru mine El este Mesia, deoarece știm cu toții că Mesia trebuie să facă lucrul acesta. Astfel, în ziua aceea El a mers în casa lui Zacheu și ne amintim cu toții ce clipe minunate am petrecut acolo.”

Adunarea aceea de mărturisire a continuat în felul acela. Știți, ucenicii erau afară pe mare mărturisind fiecare, dar în întunecimea nopții, undeva sus, în ținuturile nordice, Satana s-a ascuns după un deal și a privit, în jos, spre ei. El a privit la adunarea aceea de mărturisire și a văzut că plecaseră fără Isus. Aceea era șansa lui!

Cred că scena aceea s-a repetat atunci când, în entuziasmul trezirii, ei au plecat fără El. Da, eu cred că și nouă ni s-a întâmplat exact la fel în ceasul acesta de confuzie și după marea trezire la care am fost martori și care a făcut înconjurul lumii. Focurile trezirii s-au aprins în fiecare națiune, așa că au avut loc servicii mari de evanghelizare și zeci de mii de oameni au primit Duhul Sfânt. Dar cred că asemenea ucenicilor Săi, în entuziasmul mării treziri, în timp ce mărturiseau despre Isus: „Oh, noi L-am văzut făcând aceasta... L-am văzut făcând aceea...” am

plecat fără El.

Ne-am îndepărtat de marile oportunități pe care ni le-a prezentat trezirea și ne-am lăsat purtați de dorința de a câștiga mulți bani, am ridicat biserici, clădiri și localuri mari în valoare de milioane de dolari, am făcut școli și seminarii teologice ca să ne ajutăm denomi-națiunea să crească. Apoi, când am avut propriile programe denomi-naționale ne-am trezit vorbind doar despre ele și am lansat tot felul de lozinci, ca: „Cu un milion mai mult...” și așa mai departe, ceea ce pe Satana nu-l deranjează deloc.

Ne-am dus mai departe fără adunările vechi de rugăciune și fără botezul Duhului Sfânt, până când focul s-a stins. Voi puteți să tot încercați să-i aduceți pe oameni la altar căci pășesc sus de parcă sunt morți, se tem să vină. Și apoi să le ceri la predicatori să se roage pentru ei? Imediat îți spun: „Oh, dar pentru ce să faci aceasta?” Abia îi poți face să vină, iar dacă fac aceasta vin doar pentru câteva minute, vă privesc mirați, apoi se întorc repede la locurile lor și stau jos. Pentru mine focul s-a stins! S-a întâmplat ceva (fratele Branham bate de trei ori din palme).

Ascultați! Ceea ce ne trebuie nouă este o trezire în care păcătoșii să privească spre Hristos, să se pocăiască și să alerge la altar cu mâinile ridicate, strigând după îndurare, căci atunci biserica este o flacăra aprinsă spre gloria lui Dumnezeu.

În entuziasmul de a ne mări denomi-națiunea, am construit școli mari în care să ne educăm predicatorii și să-i trimitem mai departe de Dumnezeu decât erau la început. Dar Dumnezeu nu poate fi cunoscut prin educație și nici prin teologie, ci prin credință. Voi nu-L puteți explica pe Dumnezeu, deoarece El este dincolo de orice explicație.

Priviți ce a făcut poporul pentecostal. Femeile noastre și-au tăiat părul și se machiază, iar bărbații le permit s-o facă. Și lucrătorii noștri le permit aceasta. Ei se tem să spună ceva despre aceste lucruri, pentru că biserica îi va da afară. Oh, este

o rușine! Este o mare rușine, de aceea e nevoie de o curățire a casei, de la amvon până la subsol.

Nu demult a venit cineva la mine și mi-a spus:

„Frate Branham, oamenii te iubesc, dar tu îi cerți tot timpul și le spui că femeile au părul scurt și alte lucruri de felul acesta.”

„Biblia spune că este o rușine ca femeile să-și taie părul!” i-am răspuns.

Orice femeie care-și taie părul își necinstește bărbatul. Acesta este semnul care dovedește categoric că v-ați depărtat de Dumnezeu. Amintiți-vă că în cazul lui Samson părul lung era un semn al nazireatului, o dovadă că el a părăsit lumea și a urmat Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, **când o femeie își taie părul neagă că se află sub semnul nazireatului.** Dar voi ați urmat Hollywood-ul în loc să mergeți înapoi la Biblie unde scrie clar că o femeie tunsă este „*ca una rasă*”. Vedeți, este o rușine, dar predicatorii tac și nu spun nimic despre aceasta.

Și acel bărbat mi-a zis:

„De ce nu lași femeile în pace, căci oamenii te consideră un profet?”

„Eu n-am spus niciodată că aș fi un profet.”

„Da, dar ei te privesc ca pe un profet. Învăță-i cum să primească daruri duhovnicești și alte lucruri mari.”

„Cum aș putea să-i învăț Algebra când ei nu știu nici măcar Abecedarul? Cum pot

să trăiască decent dacă nu sunt învățați? Este nevoie să pornească de la primul pas.”

Eu străbat națiunea în fiecare an și văd cum devine tot mai rea și mai decăzută. Undeva este ceva greșit, dar acesta nu este în nici un caz Cuvântul. Nu-i de mirare că nu mai avem focuri de trezire. Ceea ce ne trebuie este o curățire a casei, dar Dumnezeu nu va face niciodată aceasta până nu ne întoarcem înapoi. Da, noi avem nevoie de un timp de curăție a casei.

Bărbaților, cum le puteți permite soțiilor voastre să poarte pantaloni scurți? Cei ce fac aceasta nu sunt doar metodiștii, bapțiștii sau prezbiterienii, ci și penticostalii. Vedeți? *„Având doar o formă de evlavie...”* o epocă a bisericii căldicele, epoca Bisericii din Laodicea.

„Penticostal” nu este un nume, ci o experiență a botezului cu Duhul Sfânt care-i curăță pe oameni. Nu-i de mirare că nu avem servicii mari de vindecare și alte lucruri de felul acesta, deoarece există ceva; undeva am făcut o greșală. Satana a văzut că am ieșit din Cuvânt încercând să nu ne pierdem membrii: „Păi, dacă spunem ceva referitor la aceasta, își vor schimba apartenența.”

Amintiți-vă! Voi nu trebuie să-i răsfățați pe creștini! Ei sunt oameni aspri; sunt bărbați și femei ai lui Dumnezeu și stau de partea Lui indiferent ce spune cineva. Nu trebuie să-i rugați, nici să-i convingeți; nu trebuie să-i „parfumați” și nici să-i dădăciți. Așa ceva se face cu plantele hibride care nu sunt bune de nimic și nu vor produce niciodată nimic.

Aceasta îmi amintește de ceva. În curând este timpul clocitului. Astăzi am observat cum micuțele vrăbiuțe cărau paie pentru a-și face cuiburile, deoarece peste puțină vreme vor depune ouăle și vor începe să le clocească. Voi știți că o păsărică poate să aibă ouă în cuib, poate să le întoarcă la câteva minute și să le încălzească cu toată atenția; ea zboară doar atât cât să ia o gură de hrană și vine repede înapoi la ouăle ei; se sacrifică și postește încât abia se mai poate ridica din cuib, dar dacă nu

a ajuns în contact cu pasărea mascul, toată grija și sacrificiul ei sunt zadarnice pentru că ouăle acelea nu se vor cloci niciodată să iasă pui din ele. Nu contează cât de mult le dădăcește: ele nu se vor cloci niciodată, ci vor sta în cuib până se vor strica.

Și dacă a fost un timp când penticostalii ar trebui să se unească cu Perechea Isus Hristos, acela este acum, deoarece altfel nu vor obține nimic altceva decât un cuib cu ouă stricate, negând credința și mergând în Consiliul Ecumenic alături de papa, pe care-l numesc „un om duhovnicesc”. Ce se întâmplă cu voi, bărbați penticostali? Nu știți că Biblia a spus mai dinainte că așa va fi? Și totuși strigați când metodiștii și bapțiștii vin înăuntru. Nu vă dați seama că în ceasul când fecioarele adormite au venit să cumpere untdelemn a sosit Mirele și ele nu au mai primit nimic? Într-una din aceste zile va avea loc răpirea, dar ea va fi atât de tainică încât nici măcar nu veți ști că a avut loc. Da, Mireasa va fi plecată, iar voi vă veți întreba ce s-a întâmplat

Va fi la fel ca și cu venirea lui Ioan Botezătorul pe pământ. Voi știți că ei l-au întrebat pe Isus: „*Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*” iar El le-a răspuns: „*...Ilie a venit și ei nu l-au cunoscut...*” (Matei 17.10-11).

Da, într-o zi ei vor spune: „Am crezut că răpirea va avea loc înainte de perioada necazului”, și s-ar putea să li se răspundă: „Ea a avut deja loc, dar voi nu ați știut nimic.”

Aha! S-ar putea să fie mai târziu decât vă gândiți. Trezește-te biserică! Mai bine mă opresc, pentru că n-am venit aici pentru învățătură, ci m-am gândit să punctez doar puțin aceste lucruri, astfel ca voi să puteți avea aceasta de partea voastră.

Frate, amintește-ți că Satana a văzut aceste programe mari; a văzut cum bisericile vor încerca să se întrecă una pe cealaltă; a văzut cum se vor introduce aceste teste psihologice. Ei nu trimit un om pe câmpul misiunii până nu-l testează mai întâi. Cine face aceasta? Penticostalii. Da, da, cei ce fac aceasta sunt penticostalii,

nu prezbiterienii. Înainte ca un misionar să plece pe câmpul misiunii, trebuie să susțină acel test psihologic.

Dar eu vă spun ceva: la început pentecostalii au avut un alt fel de test: ei au stat în camera de sus până când a venit Foc de sus și puterea lui Dumnezeu i-a cuprins pe toți. Acesta a fost testul lor.

Nu ceva lumesc; nu un psiholog care stă acolo pe jumătate beat și încearcă să vă facă să vă emoționați puțin, apoi spune: „Tu nu ești apt pentru aceasta!” Ei procedează așa deși s-a dovedit clar că un om duhovnicesc este emoționat: trebuie să fie în starea aceea ca să poată intra în El. Deci vedeți, prin programele lor ei nu fac decât să strice ceea ce a făcut Dumnezeu de-a lungul anilor.

Ei sunt entuziasmați când văd mulți oameni adunați împreună și spun: „O, dacă i-am putea face pe toți unitarieni! Dacă i-am putea face metodiști!” Metodiștii încearcă să-i facă pe toți metodiști; bapțiștii încearcă să-i facă pe toți bapțiști și pentecostalii încearcă să-i facă pe toți pentecostali. Oh, voi nu puteți face nimic cu privire la aceasta, pentru că Dumnezeu i-a rânduit pe ai Săi de la întemeierea lumii. Noi trebuie să predicăm Evanghelia. Asta-i tot. Dar ce s-a întâmplat? Prin progresele noastre mari, noi am plecat mai departe fără Focul sfânt. Am plecat fără El și ne-am făcut un foc închipuit.

Mai mult, suntem foarte speriați pentru că comunismul s-a așezat înăuntru și ne întrebăm: „Ce se va întâmpla?” Dați-mi însă voie să vă spun ceva: nu de comunism trebuie să ne temem. Eu nu mă tem de comunism, ci singurul lucru de care mă tem este că voi, pentecostalii, veți intra în acest Consiliu Ecumenic care va forma chipul fiarei. Da, veți fi siliți să intrați acolo. Prin faptul că sunteți o organizație, va trebui să intrați sau să ieșiți și orice om duhovnicesc știe că acesta este adevărul.

Prieteni, noi avem nevoie de o altă „mărturisire pe mare”!

Penticostalii noștri înghit momeala cu cârlig cu tot și intră acolo spunând: „Acesta este un lucru mare!” Oh, dar veți vedea ce lucru mare este când voi, metodiștii, bapțiștii, prezbiterienii, Biserica lui Hristos (organizația numită așa), penticostalii, etc. va trebui să negați marea voastră învățătură apostolică pentru a intra acolo. Toți veți face la fel! Nu vă veți putea împotrivi pentru că Scriptura spune că vă veți uni cu Roma.

Care este problema cu penticostalii care lasă lucrurile să meargă înainte fără să-i avertizeze pe oameni? Dumnezeu le va cere sângele din mâinile lor. Acesta este un timp de necaz, dar nu comunismul se așează înăuntru, ci Consiliul Ecumenic care-i va înghiți pe toți. Și nu uitați! Când ziceți: „Când se va întâmpla aceasta?” să știți că este deja prea târziu; voi ați primit deja semnul fiarei; aparțineți acolo.

Grăbiți-vă să ieșiți de acolo ca să puteți scăpa! Da, domnilor, să fiți pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu. Unde? În Trupul tainic al lui Hristos în care intrați prin nașterea din Duhul Sfânt, nu prin aderare, strigare sau vorbire în limbi. Acesta este adevărul. Desigur.

Privind aceste lucruri observăm că necazul vine deodată.

Oh, diavolul a privit jos, spre acea adunare de mărturisire și a zis: „Aha! Iată-i că au deviat spre fanatism, sar în sus și-n jos, strigă și se bucură. Știi ceva? Acesta este momentul potrivit să-i scufund; să mă răzbun pe ei!”

Astfel, s-a ridicat și a început să sufle cu suflarea lui otrăvitoare: „Vâjjj! Zilele minunilor au trecut! Cred că oamenii aceștia sunt doar emoționați. Ar fi bine ca înainte de a merge pe câmpurile străine, să facă un test psihologic.”

Penticostalii! Aha! Vedeți suflarea lui otrăvitoare ucigând Cuvântul? „Oh, eu cred că aceasta este altceva...” Vedeți, ei s-au dus înapoi, exact cum au făcut toate celelalte denominațiuni, dar în ceasul când s-au organizat, au murit și nu se vor

mai ridica niciodată. Istoria nu amintește nici o organizație care să se mai fi ridicat vreodată. În această epocă a Bisericii din Laodicea, Hristos este la ușa bisericii și bate încercând să intre, dar ei nu pot suporta Cuvântul; nu-L pot asculta. Astfel, noi vedem că în ceasul în care trăim necazul s-a așezat înăuntru.

Urmarea? Nu mai sunt minuni așa cum erau la început și bolnavii merg acasă tot bolnavi. Dar aceasta nu se întâmplă din cauza lui Dumnezeu, ci din pricina lipsei unei treziri între oameni. Nu există nici o trezire, așa că oamenii stau și ascultă, apoi merg acasă și zic: „Păi, cred că este destul de bine și așa. Aha!”

Vedeți, ei și-au pierdut râvna, nu mai există acel Ceva care ar trebui să fie acolo.

Îmi amintesc că în urmă cu 15 ani am avut o mică adunare sus, în Jonesboro, Arkansas și deși orașul avea numai cincisprezece mii de locuitori au venit aproape patruzeci de mii de oameni. Ei au întins corturi și orice altceva și țineau hârtii deasupra copiilor bolnavi în timp ce așteptau să poată intra. Au stat acolo zi și noapte și au refuzat să plece. Lipseau doar cât mergeau să cumpere un hamburger sau o sticlă cu suc pentru cei dragi, apoi veneau înapoi și stăteau acolo cât era ziua de lungă, deoarece în inimile lor ardea o flacără. Vedeți, a fost suficient ca Dumnezeu să facă un lucru mic și inimile lor au început să ardă, așa că veneau înăuntru cu sutele.

Prieteni, El este și în seara aceasta același Dumnezeu ca acum cincisprezece ani. Da, El este și în seara aceasta același Dumnezeu care a creat cerurile și pământul. Dar atunci ce s-a întâmplat? Ne-am entuziasmat și am dorit să ridicăm organizații, să facem ceva mare și strălucitor prin care să-i întrecem pe metodiști, pe baptiști, pe prezbiterieni și pe toți ceilalți. Voi nu sunteți dintre ei! Nu, nu sunteți. Ei sunt oameni religioși și aparțin de o denominațiune, iar eu nu am nimic împotriva lor. Mai mult, printre ei sunt mulți creștini buni, dar problema este că voi nu trebuie să vă asociați cu grupările acestea necredincioase, cu cei care tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu. Cu aceia nu trebuie să aveți nici o legătură.

Știți, necazul este că voi încercați să aduceți Hollywood-ul în biserică, când ar trebui să faceți totul ca să-l scoateți de acolo. Vedeți? Voi încercați să faceți o clădire frumoasă, o denomi-națiune mare și pompoasă prin care să atrageți atenția oamenilor. Nu puteți merge cu ei, dar încercați să-i trageți de partea voastră. Nu uitați însă un lucru! Strălucirea Hollywood-ului este lumească, pe când Evanghelia emană umilință. Există o mare diferență între „a străluci” și „a emana”. Evanghelia emană umilință, blândețe, smerenie și putere, în timp ce Hollywood-ul are o strălucire vremelnică ce produce urale, aplauze și alte lucruri de felul acesta, dar noi nu avem nevoie de aceasta. Noi dorim să trăim într-o altfel de strălucire; dorim să trăim în Lumina Lui, pentru că este scris: *„Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își va pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra?”* (Matei 5.13). Vedeți, puterea ei este Evanghelia. Noi ar trebui să posedăm Ceva în bisericile noastre; Ceva care să-i facă pe metodiști, pe bap-tiști, pe prezbiterieni și pe toți ceilalți să dorească să vină. Da, ar trebui să fim mai sărați, pentru că sarea provoacă sete, iar setea trebuie potolită. Dar facem noi aceasta? Nicidecum! Dimpotrivă, încercăm să ne întrecem cu metodiștii și cu bap-tiștii; vrem să avem clădiri mari, școli și facultăți dotate și oameni bine pregătiți, dar prin toate acestea am deviat și astfel necazul s-a instalat înăuntru.

Oamenii și-au pierdut gândirea duhovnicească, privesc în jur și spun: „Un moment! Va trebui să intrăm cu toții în acel Consiliu Ecumenic? Va intra și gruparea noastră?” Da, veți intra cu toții. Acesta este adevărul. Biblia spune că o veți face, iar Hristos va fi dat afară.

Luna s-a întunecat înainte ca papa să meargă la Ierusalim. (Aceasta s-a întâmplat când primul papă a vizitat Ierusalimul). Acesta a fost un semn în ceruri. Vedeți cât de minunat lucrează Dumnezeu în timpul acesta?

Și în acel ceas al întunericului vântul a început să bată cu putere îndepărtând orice nădejde de supraviețuire.

Ce veți face dacă denomi-națiunea voastră va merge în Consiliul Ecumenic? Ce se va întâmpla cu toate aceste lucruri mărețe pe care le construim aici, pe pământ,

când orice nădejde va fi dusă?

Dar știți ce s-a întâmplat? În clipa când nu mai era nici o nădejde, când erau gata să strige pentru că nu mai aveau nici o scăpare, L-au văzut pe Isus umblând pe ape. Vedeți? În ceasul cel mai întunecos, El a venit umblând pe ape.

Adevărul este că atunci când i-a părăsit El știa ce urma să se întâmple, de aceea S-a urcat pe cel mai înalt munte din țară. Cu cât ești mai sus, cu atât poți vedea mai departe, iar El s-a urcat acolo ca să-i poată urmări.

El a știut că va veni ziua aceasta, de aceea a spus mai dinainte: „*Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.*” Aceasta înseamnă că Fiul omului trebuie să fie descoperit. Generația aceasta rea și preacurvară vrea un semn și va primi unul, dar Îl va respinge așa cum L-au respins și atunci. El le va da însă semnul învierii, pentru că este viu și va face aceleași lucrări pe care le-a făcut și când era pe pământ.

Din textul nostru aflăm că în ceasul acela întunecos, când ucenicii erau în încercare, El S-a urcat sus ca să-i poată privi. Da, Isus a stat pe acel munte și i-a privit.

Acum El nu s-a urcat pe nici un munte, ci S-a ridicat din mormânt, a trecut prin văzduh, dincolo de lună și de stele, și s-a înălțat atât de sus încât trebuie să privească în jos ca să poată vedea cerul. Și vă spun: dacă ochiul Lui privește spre o vrabie, știu că veghează și asupra noastră.

Ce se întâmplă în ceasul acesta întunecos, când toate bisericile aleargă după programele lor denominaționale și când bărbații adevărați, umpluți duhovnicește, se întrebă: „Ce se va întâmpla cu copiii mei? Ce va fi cu soția mea?”

Ei lasă deoparte adunarea de rugăciune de duminică sau de miercuri seara ca să poată vedea: „Noi o iubim pe Lucy” sau altceva de felul acesta la televizor. Da, acționează la fel ca lumea, dovedind că sunt „*iubitori mai mult de plăceri, decât iubitori de Dumnezeu*”.

Zilele trecute am văzut o femeie care era îmbrăcată cu o rochie foarte strâmtă și i-am spus:

„Soră, rochia ta este prea strâmtă. Poate nu sună prea bine ceea ce spun, dar ești creștină și poți fi o pricină de poticnire.”

„Păi, nu se găsesc decât rochii strâmte, frate Branham.”

„Nu există nici o scuză pentru că se vând materiale și mai sunt și mașini de cusut.”

Dă-mi voie să-ți spun ceva, dragul meu prieten. Să nu credeți că mă iau de voi, căci nu am intenția aceasta. Nu, domnilor. Tot ce doresc este să vă țin departe de chin. Problema este că atâta timp cât duhul acela este în voi, veți face acele lucruri. Acesta este adevărul. Voi trebuie să fiți născuți din nou; să ieșiți afară din toate acestea. Aici se potrivește foarte bine Cuvântul care zice: „*Acolo unde este comoara voastră vă este și inima.*”

Dați-mi voie să vă spun ceva. Soră, s-ar putea să fii curată ca un crin față de soțul tău, iar tu tânără fată, s-ar putea să fii cât se poate de curată față de prietenul tău, dar cu toate acestea într-o zi Dumnezeu te va chema să răspunzi pentru comiterea adulterului. De ce? Pentru felul cum te îmbraci, tu te faci vinovată de comiterea adulterului, pentru că este scris că: „*Oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.*” (Matei 5.28). Când păcătosul acela va trebui să răspundă pentru că s-a uitat la tine și a comis adulter în inima lui, cine va fi învinuit pentru aceasta? Gândiți-vă bine la aceasta! Să vă fie rușine, femeilor pentecostale! Da, să vă fie rușine!

Vă spun aceasta pentru că vă iubesc, iar dragostea adevărată corectează.

Noi suntem într-o mare goană după modă, la fel ca lumea, dar El a spus: „*Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.*” (1 Ioan 2.15).

Vedeți? Dacă faceți aceasta, nu aveți dragostea lui Dumnezeu în voi. Pe mine nu mă interesează cât vorbiți în limbi, cât săriți în sus și-n jos sau cât dansați, căci dacă vă tăiați părul și vă îmbrăcați la fel ca lumea, totul este degeaba. Iar voi, bărbaților, permiteți toate acestea. Nu-i de mirare că am intrat în haos și că suntem încolțiți din toate părțile de vânturi de comunism, de religioși și de ecumenism. Noi trăim într-un timp al aderării și al unirii. Națiunile se unesc în ONU, iar bisericile fac același lucru prin ecumenism.

Ce dovedesc toate acestea? Că Hristos și Mireasa Sa sunt gata să se unească. Despre aceasta ne vorbesc toate aceste lucruri; ele sunt umbre spre lucrurile spirituale. Gândiți-vă la aceasta în timp ce ne apropiem de încheiere, pentru că suntem deja în întârziere.

Priviți! În ceasul acela întunecos, când orice nădejde de supraviețuire era dusă, ei au observat pe Cineva care venea spre ei umblând pe ape. Dar partea tristă a acestei întâmplări este că ei s-au temut de singurul care putea să-i ajute și au spus: „Este o nălucă, un duh...”

Acest lucru se petrece și astăzi. Ei se tem de El. Se tem că este ghicitorie sau vreo putere a diavolului, deși Isus a spus clar că El va face din nou aceste lucruri. Singurul care-i poate ajuta este Isus Hristos. Nu o denominațiune sau o uniune a bisericilor, căci acestea fac mai mult rău ca oricând, ci singur Isus Hristos.

El a făgăduit că în zilele din urmă se va reîntoarce în formă umană și va face aceleași lucrări (la fel ca atunci când a venit la Avraam, înainte ca acesta să

primească fiul făgăduit) în mijlocul seminției împărătești a lui Avraam. Da, Isus a făgăduit că ea va vedea același lucru. În zilele din urmă Dumnezeu Se va arăta în trup și va face exact aceleași lucrări pe care le-a făcut Isus. Noi am putea pune înaintea voastră toate dovezile care arată acest lucru ce se petrece chiar aici, înaintea voastră.

Iar bisericile, care ar trebui să stea cu brațele întinse spre El și să-L primească, spun: „Parcă mă tem de El pentru că nu aparține de gruparea noastră.” Da, ei se tem de El. Singurul care-i poate aduce în Hristos este Hristos însuși, dar ei se tem de El; li se pare înfricoșător: „Nu știu ce să spun... ar putea fi un spiriduș sau ceva... Mă tem de El...” Le este teamă de singurul care ar putea să-i ajute.

Și în ceasul acela întunecos Biserica aleasă, grupul acela care stătea acolo afară, s-a speriat că ar fi o fantomă și n-a vrut să aibă nici o legătură cu El, dar chiar atunci au auzit Glasul acela dulce: *„Eu sunt, nu vă temeți!”*

El este Cuvântul, e adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”). El este Cuvântul și nu Se schimbă niciodată. Puteți auzi și voi cum Cuvântul spune în seara aceasta: „Nu vă temeți, pentru că ieri, azi și în veci El este Același „EU SUNT!”? (Amin).

Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, seara este fierbinte și ceasul este întunecat pentru că Focul s-a dus de la altar, dar Tu strălucești peste câmp și ai spus că *„Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a aruncat năvodul în mare și când l-a scos a prins în el tot felul de viețuitoare.”* Doamne, la fel se întâmplă și cu năvodul Evangheliei: prinde tot felul de vietăți: broaște țestoase, raci, păienjeni, șerpi, pești răpitori, etc. Noi nu știm ce prinde năvodul dar știm că racul, șarpele, broasca țestoasă și toate celelalte se întorc din nou în groapa cu noroi, însă Tu ești Judecătorul și îi cunoști pe peștii Tăi, iar într-o zi va fi scos și ultimul pește rânduit pentru Viață și adus în Trup.

Tu ai aruncat năvodul în zilele lui Luther, în zilele lui Wesley, Alexander Campbell, John Smith, Calvin, Knox, Finney, Sankey și așa mai departe, în epoca pentecostală, în zilele lui F. F. Bosworth și Frochman, etc.

Tu cercetezi și acum marea. Doamne, există vreun pește printre noi în seara aceasta? Dacă este, fă să fie ca femeia aceea mică de la fântână care, deși era în starea aceea decăzută, a recunoscut că Tu ești Mesia. Ea a văzut acel semn și a spus: „Văd că ești Profet.” Femeia nici nu s-a gândit că El ar fi Mesia, de aceea a zis: „Noi Îl așteptăm pe Mesia și știm că atunci când va veni El, ne va învăța toate lucrurile”, dar El i-a zis: „Eu sunt Acela.”

Doamne, lasă-i să vadă și în seara aceasta acest mare adevăr: *Eu sunt, nu vă temeți! Aceasta este împlinirea făgăduinței Mele.*”

Vindecă bolnavii, Doamne, salvează-i pe cei pierduți și umple-i pe cei goi, astfel ca atunci când vom pleca din locul acesta să putem spune ca cei doi care mergeau pe drumul spre Emaus: „Cum nu ardea inima în noi în timp ce El ne-a vorbit în seara aceasta onorându-ne cu prezența Sa divină în adunare?”

Ei nu Te-au cunoscut, dar după ce Te-au invitat înăuntru ochii lor s-au deschis...

Fie ca fiecare din noi să Te invităm în seara aceasta înăuntru. Ajută-ne s-o facem chiar și dacă nu înțelegem, pentru că aceasta este singura cale să ni Te descoperi.

Când Te-ai descoperit după înviere, ai făcut același lucru pe care l-ai făcut și înainte de răstignire. Doamne, Tu ai spus că ești Același ieri, azi și în veci, de aceea Te rugăm să vii și în seara aceasta să faci același lucru pe care L-ai făcut în zilele când ai fost în trup aici pe pământ, căci atunci vom pleca acasă cu inimile ușurate ca cei doi ucenici. Te rugăm să faci aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În seara aceasta este foarte cald aici și mai avem la dispoziție încă 20 de minute ca să ne încadrăm în timpul acordat..... Eu nu pot împiedeca sau opri aceste lucruri. Toată viața am fost mânat de Ceva și s-a dovedit că întotdeauna a fost corect. El nu mi-a spus niciodată ceva contrar Bibliei și eu nu pot face nimic cu privire la aceasta. Mai mult, știu că dacă El vrea să facă ceva, există cineva în nevoie, de aceea vreau să-l fiu supus și credincios în toate privințele. Dorința mea este ca în ziua aceea să pot spune și eu ca marele apostol Pavel: „*Nu am sângele nici unui om pe mâinile mele.*” Da, dorința mea este să spun adevărul.

Surorilor, eu v-am mustrat cu privire la tăiatul părului și la celelalte lucruri, dar aceasta nu înseamnă că nu vă iubesc. Doamnă, cred că dacă ai un băiețel și îl vezi că iese pe stradă, alergi după el și-i spui: „Junior dragă, nu sta acolo pentru că poate da peste tine o mașină...” Tu faci aceasta pentru că-l iubești. Desigur, dacă nu ascultă vei merge afară și vei începe să-l scuturi și să-l tragi de acolo, pentru că îl iubești.

La fel este și Evanghelia: Dumnezeu vă iubește, dar știți ce spune Biblia? „*Căci Dumnezeu pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește...*” (Evrei 12.6). Domnul îl mustră și îl pedepsește pe fiecare copil care vine la El. Dacă nu puteți suferi pedeapsa, vă supărați și apoi plecați, dovediți că sunteți copii din curvie și nu copiii lui Dumnezeu. Să nu uitați că aceasta o spune Scriptura.

Prieteni, un Cuvânt spus de El înseamnă mai mult decât toate cuvintele pe care le-aș putea spune eu într-un milion de vieți. Acesta este El. Noi știm ce a făgăduit El și credem că va face întocmai.

S-au împărțit numere de rugăciune? La ce literă s-a ajuns? La „J”? În ordine. Ca să economisim timp vom începe de la numărul 1. Deci, J-1.

Știați că de obicei sunt vindecați de două ori mai mulți oameni în audiență decât în rândul de rugăciune? Sigur că știți. Numărul de rugăciune face un singur lucru: îi aduce pe oameni aici sus. Noi facem aceasta pentru că așa v-ați obișnuit, dar am putea renunța la ele deoarece Duhul Sfânt este prezent pretutindeni în audiență, nu doar aici sus.

Aseară nu am avut numere de rugăciune, dar Duhul Sfânt a mers prin audiență.

Ai spus că s-au împărțit numere cu litera „J”? Cine are numărul „J-1”? cei care aveți numerele strigate, veniți pe lângă perete. Cine are J-2, J-3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Lăsați-i să vină: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Mai departe: 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20. A răspuns cel cu numărul 20? În ordine. N-as vrea să luăm prea mulți, așa că mai întâi vom termina cu aceștia. E destul de devreme, ceea ce înseamnă că vom mai lua câțiva. Să mai luăm câțiva. Încă cinci: 21, 22, 23, 24, 25. Bine. Acum ne vom opri, căci avem deja 25 de persoane.

Acum vreau să vă cer o favoare: Vreți să-mi dați atenția voastră neîmpărțită? Dați-l lui Dumnezeu toată atenția voastră pentru următoarele 15-20 de minute. Vreți să faceți aceasta? Vreți să vă deschideți inima pentru El? Nu lăsați lucrul acesta să treacă peste voi așa cum trece apa peste capul unei rațe. Să nu faceți aceasta!

Dacă spun ceva ce nu este conform Scripturii este de datoria voastră să veniți la managerul meu și să-i spuneți. Dar eu învăț numai ce spune Cuvântul și stau corect față de El. Mai mult, dacă Îngerul Domnului mi-a spus ceva ce nu este în Biblie, înseamnă că nu e Îngerul Lui. Acesta este adevărul. Dar El nu mi-a arătat niciodată nimic altceva decât ceea ce spune Cuvântul, iar voi sunteți martori că așa este. El nu a spus niciodată ceva greșit; nu a spus ceva ce nu s-a împlinit, ci totul a fost întocmai.

Ascultați! Întrebați-l pe manager și pe cei de aici. Ceea ce vedeți acum este doar o părțică din ceea ce face El, este adevărat, fraților? (Așa este). Păi, acolo afară El îmi spune tot timpul: „Du-te acolo și fă aceasta! Du-te dincolo și se va întâmpla

aceea. Spune aceasta și fă cutare lucru...” Aceasta se întâmplă în mod constant, pe tot parcursul anului, dar oamenii din audiență văd doar lucrurile mici. Acum aș vrea să fiți respectuoși.

Cei din rândul de rugăciune sunteți străini față de mine, nu-i așa? Ridicați mâinile dacă este adevărat. În ordine.

Pe mine nu mă interesează unde vă aflați: la balcon, undeva în spate sau pe lângă perete, pentru că tot ce trebuie să faceți este să credeți. Dacă veți crede, aceasta va fi spre binele și în folosul vostru.

Dorința mea este să vă ajut, să fac ceva în folosul vostru, dacă El vine printre noi.

Gândiți-vă că Isus Hristos a promis că la sfârșit se va arăta și va lucra într-un trup. Câți știu că acesta este adevărul? („Amin”). Va fi întocmai ca în Sodoma, când îngerul a stat cu spatele spre cortul în care se afla Sara... Acela era Dumnezeu. Credeți că Acela era Dumnezeu? Câți credeți? (Amin). Sigur că era. Biblia spune că El era Dumnezeu, iar Isus s-a referit la aceasta. Acum observați.

Voi, cei care nu aveți numere de rugăciune aș vrea să faceți ceva pentru mine, indiferent unde vă aflați. Când El vă spune că sunteți vindecați sau când vă spune ce trebuie să faceți, fiți atenți. Luați aminte la cuvintele Lui, căci dacă vă spune ceva, o face ca să vă întărească credința. Și când credința voastră ajunge la apogeu, întindeți-vă și acceptați-L pe Dumnezeu.

Acum stau și privesc la rândul acesta în care nu cunosc pe nimeni. De altfel, în toată audiența văd doar doi sau trei oameni pe care-i cunosc. Îl cunosc pe Edmund Way și dacă nu greșesc, îl văd și pe un bun prieten de-al meu, fratele Fritzinger, din Ohio, care este venit împreună cu soția și fetița sa. Da, este prezent și un bătrân care se apropie de vârsta de 92 de ani, fratele William Dauch, împreună cu soția sa care a fost soră medicală. El este un prieten apropiat și vine din Ohio. Pe

când avea 91 de ani, fratele a suferit un atac de cord, iar soția m-a chemat la el de urgență pentru că trăgea să moară. Am plecat imediat deoarece era foarte îngrijorată pentru el, dar la un moment dat am fost nevoit să opresc la una din stațiile „Texaco”, pentru că una din roțile mașinii îmi tăia cauciucul. În timp ce stăteam acolo și așteptam, am privit în sus și l-am văzut pe fratele Dauch intrând în biserică și dând mâna cu mine. Am spus: „Slavă Domnului.” Apoi am privit în spate și l-am văzut din nou pe fratele Dauch venind pe stradă și dând mâna cu mine.

Când am ajuns la fratele Dauch, am discutat cu medicul lui, un bărbat de vârstă mijlocie, și l-am întrebat:

„Ce părere ai despre el, doctore?”

„Nu mai are nici o putere să lupte așa că l-am pus în cortul cu oxigen. Eu cred că va muri chiar acolo. Amintește-ți că are 91 de ani.”

„Da, domnule.”

„Inima lui este atât de slăbită încât nu mai poate face nimic. Este timpul să se ducă.”

„Da, domnule, dar el nu va pleca. Asta-i tot.”, am răspuns eu, după care am intrat în salonul unde se afla fratele, am băgat mâna sub cort și am spus:

„Mă poți auzi, frate Dauch?”

Fratele și-a deschis ochii și s-a uitat la mine. De fapt el este german și se numește D-a-u-g-h , dar eu îi spun Dauch. Deci mi-am pus mâna sub cort și l-am întrebat:

„Mă auzi, frate Dauch?”

„Da”, a răspuns el.

„Tu nu vei pleca pentru că am văzut deja că vei trăi.”

O săptămână mai târziu, în timp ce stăteam în biserica mea, cine credeți că a intrat pe ușă? Fratele Dauch. După adunare am mers la un restaurant situat peste râu să iau masa acolo. Când am coborât din mașină și am pornit pe stradă în jos, l-am văzut pe fratele Dauch care venea spre mine cu mâna ridicată. Vedeniile nu greșesc niciodată.

Bărbatul acesta de 91 de ani mă urmează pe la toate adunările din țară. Vrei să ridici mâna, frate Dauch, pentru ca oamenii să poată vedea un soldat adevărat? Vedeți, aici este un bărbat de 91 de ani care mă urmează la fiecare adunare. Când sunt în tabernacol, el conduce sute de mile ca să mă audă predicând un scurt mesaj, apoi pleacă înapoi. Dumnezeuule!

„...Spre seară va fi lumină.”

Zilele trecute am vorbit cu el și l-am întrebat:

„Ce aș putea face pentru tine, frate Dauch?”

„Am o singură dorință, frate Branham: când va veni Domnul, vreau să merg cu El.”

„Nu te îngrijora căci acest lucru se va întâmpla cu siguranță.”

El a venit înăuntru primind botezul în apă și botezul Duhului Sfânt și a devenit un lucrător neobosit al lui Hristos.

Acum aş vrea să fiți cu toții respectuoși, să priviți înapoi și să vă rugați.

Câți dintre învățătorii de aici știu că El este Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre? (Amin).

Păi, dacă El este Același ieri, azi și în veci și același Mare Preot, va proceda la fel. Câți dintre voi știu că trupul lui Isus Hristos este pe tronul lui Dumnezeu? (Amin). Trupul lui Isus Hristos este pe tronul lui Dumnezeu, dar folosește trupurile noastre și se manifestă prin ele, întocmai cum a promis când a zis: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*”

Stați liniștiți, vegheați și rugați-vă.

Tată ceresc, eu am încercat să fiu cât am putut de smerit, iar acum doresc doar un Cuvânt de la Tine. Fie ca blândul Tău Glas să vină în această audiență și să spună: „Eu sunt, nu vă temeți!”

Acordă-ne aceasta, Doamne, căci mă predau Ție cu mesajul care a fost predicat în seara aceasta, astfel ca Cuvântul Tău să fie legitimat. Tu nu ești obligat să faci aceasta dar știu că o vei face, pentru că așa ai făgăduit și eu Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Fiți respectuoși.

Eu n-am văzut-o niciodată pe doamna aceasta. Suntem străini unul față de celălalt? Da, eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște și mă cunoaște și pe

mine. Știți că fiecare dintre noi va trebui să răspundem în ziua judecării pentru tot ce facem aici? (Amin). Știți că Dumnezeu ne va cere socoteală pentru tot ce facem aici? Desigur, eu vă spun aceasta cu un scop.

Acum, dacă Domnul Isus îmi va descoperi ce ai făcut sau ce este în inima ta, vei crede? Va trebui s-o faci, nu-i așa? (Amin).

Voi, cei din audiență, veți crede? (Amin).

Noi stăm la fel ca Domnul nostru și femeia de la fântână. Suntem un bărbat și o femeie care ne întâlnim pentru prima dată. Vedeți? Întâmplarea la care mă refer este scrisă în Ioan 4. Acum, eu nu știu care este problema ta. Poate ești bolnavă, ai probleme familiale, financiare sau altceva, nu știu, dar El știe pentru că este Cuvântul și poate descoperi gândurile inimii tale. Eu nu pot face aceasta pentru că sunt doar un om, dar El poate. Vorbesc astfel cu tine pentru că ești puțin agitată. De fapt aceasta este una din problemele tale: ești foarte agitată. Ai și diabet, este adevărat? Dacă este adevărat ridică mâna. Crezi că El te vindecă? (Sora spune: „Da, cred!”). Crezi? Agitația îți este provocată de vârstă, dar acum vei fi părăsită de toate aceste probleme deoarece, prin credință, vom merge la Calvar pentru o transfuzie de Sânge.

Exact acest lucru l-a făcut El cu femeia de la fântână: i-a spus care era necazul ei. Necazul ei era că avusese prea mulți bărbați, iar al tău este agitația și ai încă două sau trei lucruri greșite, este adevărat, nu-i așa? Este același lucru.

Când L-a întâlnit pe Simon, El i-a spus cine era. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună și mie care este numele tău? Te va ajuta să crezi mai mult? Doamnă Stong... (Sora spune: „Stout”)... Stout, vei crede? Du-te și crede căci totul a trecut. Amin.

Vino. Tu crezi? Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi că El îmi poate descoperi necazul tău? Dacă o va face, Domnul Dumnezeu să fie binecuvântat,

este adevărat? (Da). Nu te îngrijora căci va fi în ordine. Tu suferi de o stare nervoasă, te simți sfârșită, dar ai și o boală de vezică, ai probleme grave cu ficatul și ești anemică. Așa este.....Tot timpul apare un bărbat. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? (Sora spune: „Da, cred.”). Crezi că îl va vindeca și pe soțul tău? Crezi că boala de stomac pe care o are îl va părăsi și va fi bine? Aceasta este boala de care suferă el, dar du-te, pune-ți mâinile peste el, spune-i aceasta și boala îl va părăsi.

Eu sunt străin față de tine și nu te cunosc, dar Domnul Isus ne cunoaște pe amândoi. Crezi că Dumnezeu te poate face bine? Dacă Domnul Isus îmi va descoperi ceea ce este în inima ta, crezi că te va vindeca? În primul rând ai o boală de fiere. Apoi, medicul ți-a spus că vezica ta are o ulcerăție și din pricina aceasta vor să te opereze. Este adevărat? Crezi că El poate să evite lucrul acesta? Ai credință în El? Tu știi că nu eu sunt cel care-ți spune aceste lucruri, ci El. Îl crezi? Du-te și să ți se facă după credința ta.

Cred că nu ne cunoaștem dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Crezi că El este în stare să-mi descopere lucrurile care te pot ajuta? (Sora spune: „Da, cred aceasta”). Crezi că o va face? (Desigur). Spui „desigur”, ceea ce este foarte bine. Tu ai foarte multe complicații de care nu poți scăpa. Mai întâi este tusea și apoi ești foarte agitată. Dar mai ai o povară pe inimă din pricina fiului tău care este într-un mare necaz. El are probleme în căsnicie, se ceartă tot timpul cu soția lui, iar lucrul acesta te împovărează foarte tare. Acesta este adevărul, dar crede din toată inima și toate problemele se vor duce. Domnul să te binecuvânteze.

Ce mai faci, domnule? Noi nu ne cunoaștem, suntem străini unul pentru celălalt. Eu pot vedea că totul se luminează în jur... Crezi că Domnul poate să-mi descopere de ce stai aici? Crezi că o va face? Și eu cred aceasta. Vorbesc cu tine pentru că vreau să intru în legătură cu duhul tău. Eu nu te cunosc, de aceea trebuie să vină Cel ce te cunoaște, dar pentru aceasta este nevoie ca eu să mă dau la o parte și să-L las pe El. Înțelegi? Tu suferi de o gravă stare de agitație, este adevărat? (Fratele spune: „Da”). Din pricina aceasta ai tensiunea foarte mare și ai avut și o apoplexie. (Așa este). Tu ai fost sau ești predicator. (Sunt). Am spus aceasta

pentru că te-am văzut la amvon. Aceasta înseamnă că ai credință în Dumnezeu și agitația aceea te va părăsi. Toți predicatorii au această stare dar vei fi în ordine. Du-te înapoi la amvonul tău, supune-te lui Dumnezeu și stai credincios Cuvântului Isus Hristos.

Crezi că boala de spate te-a părăsit în timp ce stai pe acel scaun? (Sora spune: „Da”).

În ordine, domnule. Continuă să mergi înainte spunând: „Îți mulțumesc, Doamne!”

Boală de rinichi și probleme cu spatele. Crezi că Dumnezeu te va vindeca și vei fi bine? Crezi că El poate face aceasta? În ordine.

Vino, doamnă. Eu nu te cunosc dar dacă îți voi spune că Dumnezeu este prezent în locul acesta ca să vindece bolnavii, vei crede? (Sora spune: „Sigur că cred”). Vei crede? Bine. Atunci boala de stomac de care suferi te-a părăsit. Vezi, eu ți-am spus ce problemă ai. („Mulțumesc lui Dumnezeu. Oh, Îți mulțumesc, Doamne!”)

Ce mai faci, domnule? Dumnezeu locuiește în inimă, iar inima ta a arătat foarte rău în ultimul timp, dar El o poate face din nou bine. Du-te și crede aceasta. Dumnezeu să te binecuvânteze. Crede și El te va face bine.

Tu ești agitat sin cauză că ai o boală de stomac, un ulcer digestiv care te supără după ce mănânci. Crezi că acut a trecut totul? Atunci du-te și cumpără-ți ceva de mâncare.

Îți este greu să te ridici pentru că spatele te-a supărat foarte tare. (Bolnavul spune: „Da, domnule”). Dacă vei crede, această durere nu te va mai supăra niciodată. Vrei aceasta? („Da, domnule”). În ordine. Du-te mai departe și fie ca Domnul să te facă sănătos pe deplin.

De ce ești atât de frământat? Du-te înainte și spune: „Nu voi mai fi frământat!” căci așa va fi. Du-te și crede. În ordine, domnule.

Vino, doamnă. Înainte, noi am avut în sud discriminare rasială, dar Isus ne-a făcut cunoscut că toți oamenii sunt creați de Dumnezeu și că nu există nici o diferență între noi, fie că ești evreu, samaritean sau altceva.

Dacă Dumnezeu nu te ajută, în curând vei fi oloagă din pricina artritei de care suferi. Crezi că El te poate vindeca? Asemenea femeii samaritene, du-te și tu la poporul tău și spune-le ce lucruri mari a făcut Dumnezeu pentru tine.

Văd un chirurg care se pregătește pentru operație.

Un moment... Nu era femeia aceasta. Satana a încercat să facă ceva. Iat-o aici. Tumoare... Așa este. Tu ai o tumoare, iar diavolul acela strigă după ajutor. Dar și Duhul Sfânt strigă. Pe cine vei crede, pe El? Bine. Ridică-te din targa aceea și crede. Du-te și crede. Amin.

Voi credeți? Toate lucrurile sunt posibile celui ce crede. Dar voi, cei din audiență, credeți? (Adunarea și cei care tocmai au fost vindecați se bucură).

Să ne ridicăm în picioare. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Stați în picioare și lăudați-L pe Domnul. Ridicați mâinile.

Îți mulțumesc, Doamne Isuse! Te lăudăm pentru măreția Ta și pentru vindecarea acestor bolnavi. (Adunarea se bucură).

- Amin -